CUIUS SUPRA EPISCOPIS ITALIAE DIRECTA

1 IOHANNES EPISCOPUS OMNIBUS PER PROVINTIAS ITALIAE constitutis episcopis in Domino salutem.

2 *Saepissime multo iam experiment*o *d*idici *sanctum piaetatis vestrae studium circa religionem Christianam gloriosis cresc*ere et dilatare *augmentis; et fides* recta quae *non solum me, sed omnes Domini sacerdotes consolatur et roborat,* vestris in mentibus et operibus per sacerdotale agnoscitur opus, et dilatatur.

3 Quapropter, fratres, hortor vos et moneo contra Arrianam perfidiam, quae olim non semel sed saepe dampnata est, et modo in quibusdam reviviscit, armari gladio spiritus sancti, ut eam adminiculante divina gratia opprimere et stirpare valeamus, ut nec radix eius in posterum inveniatur; *ecclesias* vero *Arrianorum*, ubicumque inveneritis, *catholicas* eas divinis precibus et operibus absque ulla mora *consecrare*, quia et nos, quando fuimus *Constantinopolim*, tam pro religione catholica quam et pro *reg*is *Teoderic*i *causa*, suadente atque hortante Arrianosquae exstirpante piissimo atque Christianissimo iustissimo *Iustin*o *ortodox*o *imperatore*, 275r quascumque in partibuseorum ecclesias repperiri potuimus, catholicas eas Domino opem ferente consecravimus. Et quamquam praedictus Teodericus rex eorum peste tactus intrinsecus et obvolutus, extrinsecus nos et omnem regionem nostram minitetur perdere et *gladio* et igne consumi.

4 Nolite tamen propterea deficere, sed viriliter in agro dominico elaborare studete, et, iuxta veritatis vocem: *Nolite timere eos, qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere, sed potius eum timete, qui potest animam et corpus* mitt*ere in Gehennam.* Et egregius gentium apostolus inquid: *Non enim nosmetipsos praedicamus, sed Iesum Christum Dominum nostrum, nos autem servos vestros per Iesum, quoniam Deus, qui dixit de tenebris lucem splendescere, qui inluxit in cordibus nostris ad inluminationem scientiae claritatis Dei, in faciem Christi Iesu. Habemus autem thesaurum istum in vasis fictilibus, ut sublimitas sit virtutis Dei et non ex nobis. In omnibus tribulationem patimur, sed non angustamur; aporiamur, sed non destituimur; persecutionem patimur, sed non derelinquimur; deicimur, sed non perimus, semper mortificationem Iesu in corpore nostro circumferentes, ut et vita Iesu in corporibus nostris manifestetur. Semper enim nos, qui vivimus, in mortem tradimur propter Iesum, ut et vita Iesu manifestetur in carne nostra mortali. Ergo mors in nobis operatur, vita autem in vobis. Habentes autem eundem spiritum fidei, sicut scriptum est: Credidi propter quod locutus sum, et nos credimus propter quod et loquimur; scientes, quoniam qui suscitavit Iesum et nos cum Iesu suscitabit, et constituet vobiscum. Omnia enim propter vos, ut gratia habundans per multas gratiarum actiones habundet in gloriam Dei. Propter quod non deficimus; sed licet his, qui foris est, noster homo corrumpitur, tamen is, qui intus est, renovatur de die in diem. Id enim, quod in praesenti est momentaneum et leve tribulationis nostrae, supra modum in sublimitatem aeternum gloriae pondus operatur in nobis, non contemplantibus nobis,*

19 minitetur] *omitted*

4–6 Saepissime … roborat: *Leo I, J3 1046 (H), ed. Schwartz, ACO 2.4 p. 87 l. 25-28* **8–19** Quapropter … consumi: *See the Liber pontificalis LV (Johannes I), cc. 1-2, ed. Mommsen, MGH Gesta pontificum Romanorum 1, p. 133 l. 6 - p. 134 l. 3* **21–23** Nolite … Gehennam: *Matt. 10.28* **23–43** Non … sunt: *2 Cor. 4.5-18, with minor variants from the Alcuin Bible*

quae videntur, sed quae non videntur. Quae enim videntur, temporalia sunt; quae autem non videntur, aeterna sunt.

5 *Scimus enim, quoniam si terrestris domus nostra huius habitationis dissolvatur, quod aedificationem ex Deo habeamus, domum non manufactam aeternam in caelis. Nam et in hoc ingemescimus, habitacionem nostram, quae de caelo est, superindui cupientes, si tamen vestiti* et *non nudi inveniamur. Nam et qui sumus in hoc tabernaculo, ingemiscimus gravati, eo quod nolumus spoliari, sed supervestiri, ut absorbeatur quod mortale est a vita. Qui autem efficit nos in hoc ipsum Deus, qui dedit nobis pignus, spiritum. Audientes igitur semper et scientes, quoniam dum sumus in hoc corpore peregrinamur a Deo—per fidem enim ambulamus, et non per spetiem—audemus autem et bonam voluntatem habemus magis peregrinari a corpore, et praesentes esse ad Dominum. Et ideo contendimus, sive absentes sive praesentes, placere illi. Omnes enim* vos *manifestari oportet ante tribunal Christi, ut referat unusquisque propria corporis, prout gessit, sive bonum, sive malum. Scientes ergo timorem Domini, hominibus suademus; Deo autem manifesti sumus. Spero autem et in conscientiis vestris manifestos nos esse. §§§Non iterum nos commendamus vobis, sed occasionem damus vobis gloriandi pro* vobis, *ut habeatis ad eos, qui in facie gloriantur, et non in corde; sive enim mente excedimus, Deo, sive sobrii sumus. Caritas enim Christi urget nos, aestimantes hoc, quoniam si unus pro omnibus mortuus est, ergo omnes mortui sunt, et pro omnibus mortuus est, ut et qui vivunt, iam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mortuus est, et resurrexit. Itaque nos ex hoc neminem novimus secundum carnem, et si cognovimus secundum carnem Christum, sed nunc iam non novimus. Si qua ergo in Christo nova creatura, vetera transierunt; ecce facta sunt* omnia. *Omnia autem ex Deo qui reconciliavit nos sibi per Christum, et dedit nobis ministerium reconciliationis, quoniam quidem Deus erat in Christo mundum reconciliationis sibi, non reputans illis delicta ipsorum, et posuit in nobis verbum reconciliationis. Pro Christo ergo legationem fungimur, tamquam Deo exortante per nos. Obsecramus pro Christo reconciliamini Deo. Eum qui non noverat peccatum pro nobis peccatum fecit, ut nos efficeremur iusticia Dei in ipso. Adiuvantes autem exortamur, ne in vacuum recipiatis gratiam Dei. Ait enim: Tempore accepto exaudivi te, et in die salutis adiuvi te. Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis. Nemini dantes ullam offensionem, ut non vituperetur ministerium nostrum, sed in omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros in multa patientia, in tribulationibus, in necessitatibus, in angustiis, in plagis, in carceribus, in seditionibus, in laboribus, in vigiliis, in ieiuniis, in castitate, in scientia, in longanimitate, in suavitate, in spiritu sancto, in caritate non ficta, in verbo veritatis, in virtute Dei; per arma iusticiae a dextris et a sinistris, per gloriam et ignobilitatem, per infamiam et bonam famam, ut seductores et veraces, sicut qui ignoti et cogniti, quasi morientes, et ecce vivimus, ut castigati, et non mortificati, quasi tristes, semper autem gaudentes, sicut egentes, multos autem locupletantes, tamquam nihil habentes, et omnia possidentes.*

6 *De cetero, fratres, gaudete, perfecti estote, exhortamini, pacem habete,* ut *Deus pacis et dilectionis* sit semper *vobiscum*. Amen.

7 Data III Id. Iunii, *Maxim*o et *Olibri*o vv. cc. conss.

44–83 Scimus … possidentes: *2. Cor. 5.1-6.10* **84–85** De … vobiscum: *2 Cor. 13.11* **86** Maximo … Olibrio: *See the Liber pontificalis LV (Johannes I), c. 1, ed. Mommsen, MGH Gesta pontificum Romanorum 1, p. 133 l. 3-4*